

LBRIS

We know
books

Sergiu POPOVICI

Jurnal controversat

2020-2021

Editura PASTEL, Braşov, 2022

Toate drepturile aparțin autorului. ©

Editat de Editura Pastel Brașov
e-mail: editurapastel@gmail.com
tel: 0733.043.263

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POPOVICI, SERGIU

Jurnal controversat : 2020-2021 / Sergiu Popovici. - Brașov :
Pastel, 2022
ISBN 978-606-658-333-6

821.135.1

ALTE VREMURI

În România, de curând, povestea ursului Arthur a ținut capul de afiș în presa centrală. Cel mai mare urs din Carpați, Arthur, a fost vânat de un prinț din Liechtenstein, care a plătit 7000 de euro pentru această plăcere. Informația a stârnit valuri, iar numeroase ONG-uri s-au ridicat împotriva permiterii vânătorii acestui animal. Ulterior, prințul a negat că el l-ar fi împușcat pe Arthur, iar pădurarii au negat faptul că era cel mai mare urs din Carpați, că mai există încă berechet sute de urși cel puțin de aceeași mărime. Dar, când e vorba de a ponegri actuala conducere a țării, opoziția și presa aservită nu se împiedică în a exagera orice știre pentru a stârni emoții și ură față de dumnealor.

Ulterior, au apărut o mulțime de cazuri de atacuri din partea urșilor, să fie din răzbunare (!?), asupra multor cetățeni din satele Ardealului, încheiate cu plăgi masive și dureroase, spitalizare, operații, chinuri pentru ei și familiile lor. Au fost popularizate aceste știri cu o periodicitate aproape săptămânală, în scopul domolirii spiritului de milă ale unor ONG-uri care au pus mai presus viața acestor animale față de cea a oamenilor.

În Italia, Austria, Franța, nu există urși în pădurile lor, fiind înlăturați (uciși) tocmai pentru a nu pune în pericol viețile umane. Ei se pot plimba în liniște și pace prin aerul curat al pădurilor, fără să aibă emoția vreunei surprize cu sălbătăciuni puse pe rele în calea lor. Din acest motiv,

persoane bogate din vest vin în România, unde se mai află astfel de animale și, pe baza unor onorarii substanțiale, obțin autorizații de împușcare a lor. Statul le protejează, pedepsind pe cei care leucid fără autorizație și, de dragul unor parale de care se bucură anumite personaje, mențin acest pericol permanent asupra românașilor săi. Pentru hrană, au apărut urși numeroși, aproape zilnic, prin cartierele învecinate cu pădurea din localitățile Brașov, Valea Prahovei etc. Apar numai atenționări alarmante prin telefoane, că este un urs pe strada cutare sau cutare, iar populația să se ferească, să nu iasă din case, să nu le dea de mâncare. Jandarmii anunțați n-au voie să-i împuște, ci doar să-i tranchilizeze sau să-i alunge prin fluierături și strigăte spre fundurile pădurii.

Sfâșiați de un urs! Ultimele clipe din viața lor, înregistrate pe cameră.¹

Unul dintre cei mai cunoscuți activiști de mediu a sfârșit mâncat de urșii pe care i-a studiat și protejat de-a lungul vieții. Timothy Treadwell era „Grizzly Man”, cum îl „botezase” presa pentru pasiunea lui pentru urșii bruni. Împreună cu iubita sa au pornit într-o nouă excursie în sălbăticia din Alaska, fără ca vreunul dintre ei să bănuiască faptul că avea să fie ultima.

Ultimele clipe din viața lor au fost înregistrate pe camerele de filmat. Cum, însă, au fost luați prin surprindere, n-au mai apucat să decupleze capacul de pe obiectiv, astfel că aparatul a înregistrat doar audio atacul ursului.

¹ <https://www.gandul.ro/international/grizzly-man-si-iubita-lui-sfasiati-de-un-urs-ultimele-clipe-din-viata-lor-inregistrate-pe-camera-19628410>

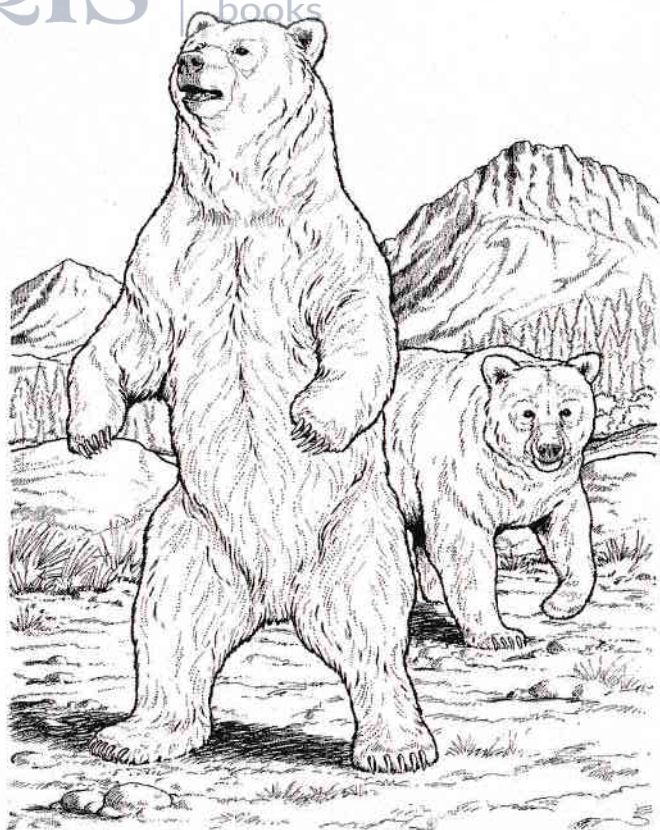
Luați prin surprindere, noaptea, în cort

Timothy Treadwell era un iubitor al naturii și ecologist. El a fondat și o ONG pentru apărarea urșilor. De fiecare dată când mergea în sălbăticie, căuta să intre în contact cu animalele.

Willy Fulton este pilotul de elicopter care venise să-i preia după un weekend petrecut în mijlocul naturii, în pădurea din Alaska. El a descoperit resturile trupurilor celor doi. Cortul era rupt, iar cina neatinsă. La intrarea în cort, pilotul a găsit doar încălțăminte cuplului. Și-a dat seama imediat ce s-a întâmplat acolo și a chemat ajutoare telefonând la 911. Polițiștii și rangerii montani au cercetat împrejurimile, iar nu departe au descoperit și resturi din cadavrele celor doi. Conform Daily Star, dintr-o moviliță de iarbă, printre crenguțe, s-au ițit câteva degete și un braț de om. Capul lui „Grizzly Man” era agățat de o bucată din coloana vertebrală, azvârlit într-o râpă. Tot acolo, și brațul său drept, care mai avea ceasul prins la mână.

„Grizzly man” venea cu cortul în mijlocul urșilor din Alaska

Timothy Treadwell primise supranumele „Grizzly man” pentru că venea cu cortul în mijlocul urșilor sălbatici din Alaska de 13 ani la rând. Despre el se știe că era un fost alcoolic și dependent de droguri. De fapt, chiar Timothy afirma că se simte mult mai în siguranță în mijlocul animalelor din pădure decât în orașe, printre oameni. Moartea lui „Grizzly man” a avut loc în 2003, însă detalii despre acest caz abia acum au fost publicate în presa britanică. Un documentar arată că ursul care l-a sfâșiat pe Timothy Treadwell a fost prins și împușcat de vânători. Se pare că din stomacul său s-au strâns patru saci cu rămășițe umane.

*

Un nou tratament distruge tumorile canceroase la bolnavii în fază terminală. Experiența unui bărbat de 77 de ani²

În două luni de la începerea tratamentului, analizele lui Barry Ambrose, un bărbat de 77 de ani, au arătat că tumora a fost

² <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/sanatate/un-nou-tratament-distruge-tumorile-canceroase-la-bolnavii-in-faza-terminala-experienta-unui-barbat-de-77-de-ani-1697997>

distrusă. Tratamentul are mai puține efecte secundare decât chimioterapia.

Un nou tratament împotriva cancerului poate distruge tumorile situate la nivelul gâtului și capului, în cazul pacienților în stadiu terminal, au descoperit oamenii de știință.

În cadrul unui studiu, un cocktail de medicamente pentru imunoterapie a folosit sistemul imunitar al pacienților pentru a distruge celulele canceroase și a dus la creșterea ratei de supraviețuire, au anunțat cercetătorii de la Institutul de Cercetare a Cancerului (ICR) din Londra și de la Royal Marsden NHS Foundation Trust.

Un pacient, căruia medicii i-au spus că va muri în urmă cu patru ani, a povestit pentru *The Guardian* momentul „incredibil” când a fost sunat, la câteva săptămâni după ce s-a alăturat studiului, iar asistentele l-au anunțat că tumora „a dispărut”. Acum, bătrânul în vârstă de 77 de ani nu mai suferă de cancer și săptămâna trecută a petrecut-o într-o croazieră cu soția sa.

În două luni de la începerea tratamentului, analizele lui Barry Ambrose au arătat că tumora a fost distrusă.

Când Barry Ambrose, în vârstă de 77 de ani, din Bury St. Edmunds, a fost diagnosticat cu cancer de gât în 2017, i s-a spus că s-a răspândit deja la plămâni – și că îngrijirea paliativă a spitalului era singura sa opțiune. Dar, mai târziu, lui Ambrose i s-a oferit șansa de a se alătura noului studiu. „Când mi s-a spus despre studiu... nu am ezitat să mă alătur. Ce aveam de pierdut? S-a dovedit a fi o șansă la salvare. [...]”

În aproximativ opt săptămâni de la începerea tratamentului, analizele au arătat că tumoarea din gât a fost distrusă.

„Când asistentele au sunat să-mi spună că, după două luni, tumora din gâtul meu a dispărut complet, a fost un

moment incredibil”, a spus Ambrose. „Deși mai exista boală în plămâni în acel moment, efectul a fost uluitor”.

Ulterior, a fost supus chimioterapiei, urmat de o intervenție chirurgicală. În prezent, nu mai are tumori în organism. Săptămâna trecută s-a bucurat de o croazieră pe coasta Marii Britanii alături de soția sa, Sue.

Oamenii de știință au descoperit că tratamentele nivolumab și ipilimumab, combinate, au dus la reducerea dimensiunii tumorilor în cazul pacienților în fază terminală, cu tumori la nivelul capului și gâtului. La unii dintre ei, cancerul a dispărut total, medicii fiind uimiți să nu găsească niciun semn detectabil al bolii.

Potrivit experților, combinarea celor două medicamente de imunoterapie se dovedește a fi o nouă armă eficientă împotriva mai multor forme avansate de cancer. Rezultatele altor studii privind combinația de medicamente au sugerat anterior beneficii similare pentru pacienții cu cancer de rinichi, de piele și de intestin în fază terminală.

Pe lângă creșterea șanselor de supraviețuire pe termen lung a pacienților, oamenii de știință au declarat că tratamentul de imunoterapie a declanșat, de asemenea, mult mai puține efecte secundare în comparație cu chimioterapia, tratament standard oferit pacienților în stadiu avansat.

Rezultatele studiului de fază 3, la care au participat aproape 1.000 de pacienți cu tumori situate la cap și gât, pe moarte, au fost timpurii și nu au fost semnificative din punct de vedere statistic, dar au fost totuși „semnificative din punct de vedere clinic”, au declarat cercetători de la ICR, unii pacienți trăind cu luni sau ani mai mult și suferind mai puține efecte secundare.

„Aceste rezultate sunt promițătoare”, a declarat profesorul Kristian Helin, directorul executiv al ICR. „Imunoterapiile sunt tratamente mai blânde și mai inteligente, care pot aduce beneficii semnificative pacienților”.

*

Unii cercetători biologi au ajuns la concluzia că mașinăria omenească, compusă din mai multe organe anatomice, legate prin mii de fire nervoase și mii de vase capilare purtătoare de sânge, are o durată de viață estimată la 50 de ani pentru rinichi, 60 de ani pentru ficat, 70 de ani pentru inimă și creieri etc., etc., fiecare piesă cu durata sa proprie de folosire.

Pentru prelungirea vieții, trebuie dus un regim protector ca stil de viață, alimentație, iar ereditatea constituie un important indicator în perspectiva de trai al fiecărei persoane.

Deci și omul este o mașinărie la care diferitele piese trebuie tratate la intervale stricte și chiar schimbate la nevoie. Altfel, dacă se neglijează, se ajunge la derapaje, oprirea funcționării unui organ, care încet-încet gripează și celelalte organe, ducând în final la decesul catastrofal pentru individ, o tragedie pentru apropiați, un fapt divers în vecinătăți, o nimica toată, neglijabilă, pentru marele univers, care se învârte în continuare absolut neconturbat, ca și cum absolut nimic nu s-ar fi întâmplat. La cele 8 miliarde de locuitori ai planetei, ești o infinitate neglijabilă. N-ai descoperit nimic, nu te cunosc decât vreo sută de persoane care nu sunt deloc impresionate de figura ta.

Nutriționistul apreciat de Sandu este un american al cărui nume l-a uitat și a cărui carte foarte valoroasă a îm-

prumutat-o la o verișoară, care a dat-o mai departe la o prietenă și de la care nu s-a mai întors. În principal, a reținut de la el că e bine să ții post negru o dată pe săptămână, că prima masă a zilei o iei la ora 12.00, în general cu legume ușoare, să nu mănânci după orele 19.00. Nutriționistul mai practica un post negru de o săptămână, o dată la trei luni, dar Sandu a încercat o perioadă, n-a reușit decât maxim 4 zile și apoi a abandonat ideea, căci era mult prea greu, mai ales că mergea și la serviciu și era supus la eforturi mai deosebite.

Nutriționistul a trăit 120 de ani, lucid până în ultimele clipe, ceea ce l-a convins pe Sandu că sfaturile sale erau corecte, chiar valoroase, și a rămas cu obiceiul unei zile de post negru, ziua de vineri, iar în celelalte zile până la ora 12.00 nu mănâncă nimic, conform principiului că toată noaptea corpul s-a odihnit și n-are nevoie de hrană dimineața, ba chiar îl și deranjează să-l pui la treabă pentru eforturile care vor urma mai târziu.

Preocuparea de căpetenie a medicinei este să asigure această funcționalitate a organelor din om, ajutându-le cu prafuri naturiste sau chimicale, care de care mai sofisticate, cu probe încercate de-a lungul vremurilor în toate colțurile lumii. Asigură-ți un abecedar cu aceste tratamente și urmează sfaturile "din bătrâni" pentru a-ți asigura o minte lucidă cât mai mult timp, o sută de ani cel puțin.

La mașini, se schimbă la anumite termene uleiul, plăcuțele de frână, tăblăria, filtrele de aer și de ulei, cauciucurile. În mod similar ar trebui creată o industrie care să asigure absolut toate organele fiziologice ale omului: ficat, rinichi, pancreas, cutia craniană, inima, șoldurile, totul. Printr-un transfer copy-paste se duc sentimentele, visurile ori socoteli-

le dintr-un creier în creierul care se introduce nou în acel corp funcțional. Sunt părți ale corpului care asigură doar funcționarea aceluia trup, mâini, picioare, ochi, urechi, nas, iar partea de clasă superioară a gândirii și simțirii trebuie păstrată și teleportată infinitezimal în corpul ce se reînnoiește la termenele cunoscute. Ca la un computer nou, în care introduci memoria celui vechi, care nu mai face față cerințelor. Și uite-așa se ajunge la viața veșnică cu repercusiunile care vor fi privind spațiul necesar, alimentația, dar, ca tot ce există pe pământ, sunt minți suficiente care să găsească rezolvarea.

*

*Oamenii de știință spun care este vârsta maximă pe care o poate atinge corpul uman*³

Cercetătorii cred că au aflat care este limita superioară a vieții: 150 de ani. Ar fi peste actualul record pentru cel mai vârstnic om – Jeanne Calment, care a decedat în 1997, la vârsta de 122 de ani –, dar cu siguranță descurajează și eforturile pentru o viață nelimitată, scrie The New York Post.

Inteligența artificială a analizat datele legate de sănătate și condiție fizică, iar cercetătorii au determinat că durata vieții este determinată de două elemente: vârsta biologică (asociată cu stresul, modul de viață și bolile cronice) și rezistența (cât de repede revine la normal o persoană după ce răspunde unui factor de stres).

Cercetătorii au aflat astfel că, de la 120 la 150 de ani, corpul uman prezintă o „pierdere totală” de rezistență, rezultând în

³ https://science.hotnews.ro/stiri-stiintele_vietii-24821421-varsta-maxima-care-poate-atinge-corpul-uman.htm